

2 WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Hanna Bartkowiak

3 Sędziowie: Małgorzata Winkler-Galicka

Leszek Matuszewski

4 Protokolant: prot. sąd. Patrycja Makuch

6 przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu Jacka Derdy

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2021 r.

sprawy **D. S.** oskarżonego z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i inne oraz **P. K.** oskarżonego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obu oskarżonych

7 od wyroku Sądu Rejonowego we Wrześni

z dnia 9 kwietnia 2021 r., sygn. akt II K 331/19

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu we Wrześni do ponownego rozpoznania.

Leszek Matuszewski Hanna Bartkowiak Małgorzata Winkler-Galicka

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 1046/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego we Wrześni z dnia 9 kwietnia 2021 r., sygn. akt II K 331/19

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 7 kpk poprzez dowolną ocenę dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonych a także zeznań świadków.</p> <p>Obraza przepisów postępowania, tj. art. 424 § 1 i 2 kpk polegająca na pominięciu w uzasadnieniu wyroku elementów wskazanych przez w/w przepis, wskutek czego treść uzasadnienia nie pozwala na weryfikację przebiegu i prawidłowości rozumowania Sądu w procesie ustalania stanu faktycznego.</p> <p>Błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przypisaniu obu oskarżonym wszystkich zarzucanych im w akcie oskarżenia czynów pomimo braku ku temu dostatecznej podstawy dowodowej.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd Okręgowy nie przystąpił do oceny zarzutów odwoławczych z apelacji obrońcy obu oskarżonych. Było to spowodowane dostrzeżeniem z urzędu, że w badanej sprawie doszło do <u>naruszenia prawa do obrony oskarżonych wynikającego z faktu obrony obydwóch oskarżonych przez jednego obrońcę, mimo że ich interesy pozostawały ze sobą w sprzeczności.</u> Sąd Rejonowy nie zwrócił uwagi na tę okoliczność i dopuścił adw. C. R. do reprezentowania interesów zarówno</p>		

D. S., jak i P. K., chociaż powinien stwierdzić sprzeczność interesów oskarżonych i zgodnie z wymogiem z art. 85 § 2 kpk zakreślić obu podsądnym termin do ustanowienia innych obrońców. Poprzez to zaniechanie ze strony organu I instancji doszło do naruszenia prawa do obrony oskarżonych, która to okoliczność miała wpływ na prawidłowość wydanego wyroku. Sąd Okręgowy dostrzegając z urzędu to uchybienie zobowiązany był do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu we Wrześni do ponownego rozpoznania celem zagwarantowania każdemu z oskarżonych możliwości realizacji przysługującego im pełnego prawa do obrony.

Wyjaśnić w tym miejscu należy, że zgodnie z art. 85 § 1 kpk obrońca może bronić kilku oskarżonych, jeżeli ich interesy nie pozostają w sprzeczności. W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że sprzeczność interesów między oskarżonymi bronionymi przez tego samego obrońcę nigdy nie powinna być oceniana w sposób automatyczny, lecz należy każdorazowo przeprowadzić kazuistyczną ocenę danej sytuacji.

Kolizja interesów współoskarżonych ma miejsce w sytuacji, w której wyjaśnienia jednego z nich lub dowody przez nie powoływane godzą w interes procesowy drugiego oskarżonego, co sprawia, że nie jest możliwe prowadzenie realnej obrony obu tych osób jednocześnie.

Zaakceptowanie takiego stanu rzeczy przez sąd i niewydanie postanowienia w trybie art. 85 § 2 kpk stanowi naruszenie prawa do obrony, które co do zasady może

mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia w sprawie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2019 r., sygn. akt II KK 217/18, Lex nr 2633631). Można jeszcze dodać, że obrona kolizyjna to nie tylko przypadki oczywistej prewarykacji, gdy obrońca w sposób premedytowany poświęca interes jednego ze swych mandatów na rzecz drugiego. W praktyce zdarza się przede wszystkim sytuacja, w której interes żadnego ze współbronionych oskarżonych nie będzie należycie reprezentowany, gdyż obrońca uwikłany w sytuację kolizyjną, bardziej lub mniej świadomie szuka dla taktyki obrończej „złotego środka”, zostawiając poza zakresem swej aktywności kwestie sporne lub drażliwe, a tym samym nie spełnia powinności obrończych wobec żadnego z oskarżonych. Właśnie dlatego stwierdzenie sprzeczności interesów między oskarżonymi bronionymi przez tego samego obrońcę wyklucza możliwość wykonywania przez tego obrońcę dalszej obrony któregokolwiek z oskarżonych, między którymi stwierdzono sprzeczność. Pozostanie dotychczasowego obrońcy przy którymkolwiek ze współoskarżonych budziłoby obawy, że dla obrony jednego oskarżonego obrońca wykorzysta informacje uzyskane od oskarżonego, od którego odstąpił, bądź że zaniecha korzystania z niektórych wiadomości i przez to nie będzie skutecznie bronił oskarżonego, przy którym pozostał (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKz 161/19, Lex nr 2718712).

Przenosząc przedstawione rozważania teoretyczne na grunt kontrolowanej sprawy Sąd

odwoławczy po analizie akt sprawy stwierdził sprzeczność interesów pomiędzy oskarżonym D. S. a oskarżonym P. K. uniemożliwiającą reprezentowanie ich przez tego samego obrońcę. Zdecydowała o tym treść wyjaśnień podsądnych z postępowania przygotowawczego, w których wyraźnie doszło do pomówienia D. S. przez P. K.. Protokoły przesłuchania w/wym osób wyłączono ze sprawy Prokuratury Rejonowej we Września o sygn. PR Ds. 164.2018 postanowieniem prokuratorskim z dnia 14 grudnia 2018 r. (k. I-II) Otóż P. K. przesłuchiwany przez prokuratora w dniu 16 marca 2018 r. przyznając się do popełnienia czynu zarzucanego mu tamtym postępowaniu, dodatkowo opisał proceder handlu narkotykami, który jest przedmiotem niniejszego postępowania, obciążając też D. S. (k. 184-188). Określił go jako osobę zawiadującą nielegalnym przedsięwzięciem handlu narkotykami, w który on też był zamieszany. Ponadto, podał wówczas cały asortyment środków narkotycznych, którymi się zajmowali, opisał w jakich miejscowościach i od kogo kupowali towar (ksywki, imiona, zapis w telefonie), który następnie sprzedawali konsumentom. Wskazał on także okres czasu kiedy był w tę działalność zaangażowany oraz ilości poszczególnych rodzajów środków narkotycznych którymi razem dysponowali miesięczne wraz z ustaloną ceną sprzedaży. Wreszcie, podejrzany P. K. wymienił transakcje sprzedażowe, podając konkretnych nabywców oraz rodzaj, ilość i cenę narkotyków. Według tych wyjaśnień współdziałał on z D. S., który „wszystko ustawiał”. Warto jeszcze dodać, że P. K. po złożeniu tych obszernych wyjaśnień przed

prokuratorem, gdzie podkreślił, że przemyślał sprawę i jest to jego samodzielna decyzja, wyszedł na wolność, uchylony został bowiem stosowany wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania w sprawie o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W kolejnym przesłuchaniu na etapie śledztwa, w dniu 7 maja 2019 r. P. K. podtrzymał przyznanie się do popełnienia zarzuconych mu czynów i zadeklarował chęć dobrowolnego poddania się karze (k. 361-362). Tymczasem przesłuchiwany w charakterze podejrzanego wcześniej bo w dniu 27 stycznia 2018 r. D. S. mówił jedynie o handlowaniu marihuaną i wskazywał na równorzędną rolę swoją i P. K. w dokonaniu przestępstw. Podejrzanym nie podał żadnych konkretnych osób, które mieli zaopatrywać odpłatnie w marihuanę, używając określenia, że byli to „znajomi”, „różni ludzie” (k. 146-148). Te wyjaśnienia D. S. podtrzymał na przesłuchaniu w dniu 6 czerwca 2019 r. (k. 368-369). Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że zaprezentowana wyżej treść wyjaśnień obu oskarżonych nie jest ze sobą spójna co do wszystkich istotnych okoliczności przedmiotowych. P. K. składał wyjaśnienia istotnie obciążające drugiego z podejrzanych, ponad to do czego D. S. sam się przyznawał. Z kolei D. S. ukazywał P. K. jako równoprawnego współnika, podkreślając, że zawsze razem jeździli po marihuanę i zawsze ją razem sprzedawali, podczas gdy współoskarżony zaznaczał, że często tylko woził D. S., nie był decyzyjny. Ewidentnie więc w interesach tych oskarżonych zachodziła sprzeczność uniemożliwiająca prowadzenie ich obrony przez jednego obrońcę. Sąd

Okręgowy rozważył i ostatecznie doszedł do wniosku, że bez znaczenia jest, że sprzeczność interesów wystąpiła na etapie postępowania przygotowawczego, kiedy podsądni nie ustanowili jeszcze obrońcy. Jak wynika z akt sprawy adw. C. R. został ustanowiony obrońcą pod koniec śledztwa, umocowanie do obrony od oskarżonego D. S. otrzymał w dniu 10 czerwca 2019 r. (k. 377), a od oskarżonego P. K. nieco później, tj. 22 czerwca 2019 r. (k. 379). Obrońca oskarżonych miał możliwość zapoznania się z protokołami przesłuchań obydwóch oskarżonych zanim opracował taktykę obronną na potrzeby tego procesu, a więc wiedział o sprzecznościach w opisie inkryminowanych zdarzeń zachodzących pomiędzy ich wyjaśnieniami. Prawdą jest też, że składając wyjaśnienia bezpośrednio przed Sądem Rejonowym zarówno D. S. jak i P. K. wycofali się częściowo ze swoich uprzednich wyjaśnień i złożyli odmienne wyjaśnienia. Zwłaszcza oskarżony P. K. przedstawił osobę D. S. w zdecydowanie korzystniejszym świetle niż to czynił w postępowaniu przygotowawczym, umniejszając ilość i rodzaj narkotyków, którymi handlowali z D. S.. Obaj oskarżeni zresztą wyjaśniając przed sądem zaznaczali, że te zmieniane wyjaśnienia składali gdy działali bez obrońcy. Podsądni odnosili się zatem do uprzednich wyjaśnień, w których miało miejsce obciążanie się wzajemne, a w szczególności P. K. obciążał D. S.. Te dowody osobowe z etapu śledztwa były zatem elementem materiałów dowodowych przy wyrokowaniu. Znamienne jest przy tym, że Sąd Rejonowy wydając zaskarżony wyrok oparł się na wyjaśnieniach P. K. złożonych w postępowaniu

przygotowawczym, w których ten przyznał się do przestępstwa i czynił na podstawie tego dowodu niekorzystne zwłaszcza dla współoskarżonego D. S. ustalenia faktyczne.

Mając powyższe na uwadze nie sposób wykluczyć, że zaistniała zmiana wyjaśnień na etapie rozpoznania sprawy przed Sądem I instancji odbyła się za radą obrońcy. W rezygnacji z wniosku o dobrowolne poddanie się karze przez P. K. można zaś upatrywać szkody w interesie podsądnego, który w ten sposób pozbawił się możliwości konsensualnego zakończenia procesu w trybie art. 335 kpk. Istnieją zatem uzasadnione wątpliwości, czy adw. C. R. broniący obydwóch oskarżonych odpowiednio reprezentował ich interesy w niniejszym procesie, czy też nie poświęcił dobra jednego z klientów na rzecz drugiego.

Wszystko to analizowane łącznie doprowadziło Sąd Okręgowy do wniosku, że w kontrolowanej sprawie doszło do naruszenia reguł proceduralnych wyrażonych w art. 85 § 1 i 2 kpk, gdyż Sąd Rejonowy zezwolił adw. C. R. na reprezentowanie obydwu oskarżonych, których interesy pozostawały ze sobą w częściowej sprzeczności bowiem ich wyjaśnienia w odniesieniu do istotnych elementów rozpoznawanej sprawy pozostawały ze sobą we wzajemnej sprzeczności. Sytuacja taka czyni prowadzenie ich obrony w sposób prawidłowy i skuteczny przez jednego obrońcę za wręcz niemożliwe (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 2 listopada 1973 r., I KR 205/73, OSNPG 1974, Nr 3, poz. 44; z dnia 12 czerwca 1980 r., II KR 163/80,

OSNKW 1980, Nr 8, poz. 69; z dnia 15 lipca 1980 r., II KR 210/80, OSNPG 1981, Nr 1, poz. 14). Sytuacja ta spowodowała jednocześnie, iż doszło do naruszenia prawa do obrony przysługującego każdemu z oskarżonych albowiem uniemożliwiono im ustanowienia osobnych obrońców gwarantujących prowadzenie ich obrony w sposób rzetelny. Jest przy tym oczywistym, że dostrzeżone naruszenie procedury karnej stanowiło względną przyczynę odwoławczą, gdyż mogło mieć wpływ na treść wyroku w niniejszej sprawie (art. 438 pkt 2 kpk). Stwierdzone przez Sąd Okręgowy z urzędu uchybienie nie mogło być sanowane na etapie drugoinstancyjnym. Dlatego też konieczna okazała się ingerencja w wyrok Sądu I instancji, niezależnie od treści zarzutów podniesionych we wspólnej apelacji obrońcy oskarżonych, co doprowadziło do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu we Wrześni do ponownego rozpoznania.

Mając powyższe na względzie, Sąd odwoławczy działając na podstawie art. 436 kpk uznał, że rozpoznawanie zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy podsądnych byłoby bezprzedmiotowe skoro niezbędne jest przeprowadzenie procesu na nowo, z zagwarantowaniem każdemu z oskarżonych możliwości realizacji przysługującego im prawa do obrony, zarówno w aspekcie formalnym, jak i materialnym.

Wniosek

Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy

zasadny

częściowo zasadny

Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wniosek końcowy apelacji okazał się zasadny, jednakże nie z powodu trafności zarzutów podniesionych w środkiem odwoławczym przez obrońcę ale z uwagi na uchybienie proceduralne stwierdzone przez organ odwoławczy z urzędu, powodujące konieczność wydania w instancji odwoławczej orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
	Interesy oskarżonych D. S. i P. K. pozostawały ze sobą w sprzeczności, a bronił ich ten sam obrońca, co zrodziło uzasadnione wątpliwości w przedmiocie prawidłowego i skutecznego wykonywania prawa do obrony.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Powyższa okoliczność dostrzeżona przez Sąd Okręgowy z urzędu uniemożliwiła prowadzenie obrony obydwóch podsądnych przez jednego obrońcę, czego nie wychwycił Sąd Rejonowy. Reprezentowanie sprzecznych w istotnych elementach interesów oskarżonych przez jednego obrońcę spowodowało natomiast naruszenie przysługującego im prawa do obrony, a to z kolei mogło mieć wpływ na prawidłowość wydanego wyroku. Dlatego też niezbędne było uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji celem zagwarantowania każdemu z oskarżonych prawa do korzystania z obrony, zwłaszcza danie każdemu z nich możliwości ustanowienia nowego obrońcy do reprezentacji w czasie przewodu sądowego.	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
W toku kontroli odwoławczej zaskarżonego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy stwierdził z urzędu naruszenie przez organ meriti ustawowego prawa do obrony	

<p>oskarżonych, jakie wyniknęło z dopuszczenia do obrony sprzecznych interesów podsądnych jednego obrońcy. Zaniechanie wydania przez Sąd I instancji postanowienia o jakim mowa w art. 85 § 2 kpk doprowadziło do naruszenia prawa do obrony każdego z oskarżonych. Tak ustalona sytuacja wymuszała wydanie w instancji odwoławczej orzeczenia o charakterze kasatoryjnym i skierowania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji w celu przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, z zagwarantowaniem zarówno D. S. jak i P. K. realizacji prawa do obrony zarówno w aspekcie materialnym, jak i formalnym. W tym celu niezbędne będzie umożliwienie każdemu z oskarżonych ustanowienia innego obrońcy aniżeli adw. C. R..</p>		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<p>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
W trakcie ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy winien baczyć by umożliwić każdemu z oskarżonych realizację		

przysługującego im prawa do obrony, m.in. poprzez wyznaczenie im terminu do ustanowienia odrębnych obrońców. Nadto Sąd I instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia przewodu sądowego od początku w całości. Oznacza to, że Sąd ten powinien umożliwić oskarżonym ponowne złożenie wyjaśnień na rozprawie, zadawanie pytań świadkom i aktywne uczestniczenie w procesie, jeżeli podsądni wyrażą taką wolę. Kolejnym zadaniem Sądu Rejonowego będzie dokonanie kompleksowej, wnikliwej i zgodnej z dyrektywami z art. 7 kpk oceny wszystkich zgromadzonych w tej sprawie dowodów, w tym zmiennych wyjaśnień obu oskarżonych, następnie prawidłowe ustalenie stanu faktycznego i w przypadku stwierdzenia podstaw do przypisania oskarżonym odpowiedzialności karnej za zarzucane im czyny wymierzenie podsądnym współmiernej i sprawiedliwej kary.

Na marginesie należało zaznaczyć, że w zaskarżonym wyroku orzeczenie z pkt XII o przepadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstw tylko częściowo odpowiada zyskowi oskarżonych za odpłatne udzielanie środków narkotycznych określonych w pkt 2 i 8 tego wyroku, przypisanych oskarżonym odpowiednio w pkt IV oraz XI. Nie zostało przy wyliczeniu przepadku tych korzyści uwzględnione, że czyn wspólnie przypisany obu oskarżonym obejmował prawie 4 miesiące, tj. od X do XII 2017 r. oraz 25 dni stycznia 2018 r. Natomiast z uwagi na kierunek wniesionej apelacji (na korzyść) oraz regułę procesową reformationis in peius z

art. 443 kpk, wydanie orzeczenia surowszego w tym zakresie w postępowaniu ponownym nie będzie już możliwe.	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
7. PODPIS	
Leszek Matuszewski Hanna Bartkowiak Małgorzata Winkler-Galicka	